

Ομιλία Σεβ. Μητ. Αντινόης κ. Παντελεήμονος

ονα

ες - Γέροντες / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Υπό

Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Αντινόης
κ.κ. ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΟΝΟΣ

Ο Άγιος Μεγαλομάρτυς και Ιαματικός Παντελεήμων γεννήθηκε στο τέλος του 3ου αιώνα στη Νικομήδεια της Μικράς Ασίας. Οι γονείς του, Ευστόργιος και Ευβούλη, ήσαν ευγενείς και πλούσιοι. Ο Ευστόργιος προσκυνούσε τα είδωλα, η Ευβούλη ήταν Χριστιανή Ορθόδοξος και στολισμένη με κάθε αρετή και πλούσια σε καλά έργα. Η μόνη απασχόλησή της ήταν να αναθρέψει το παιδί της μέσα στην ευσέβεια και την ενάρετη ζωή.

Το πρωταρχικό όνομα του Αγίου Παντελεήμονος ήταν Παντολέων. Σε νεαρά ηλικία κοιμήθηκε η μητέρα του και ο Ευστόργιος τον δίδαξε να λατρεύει τα είδωλα των ψευδή θεών. Σπούδασε ιατρική κάτω από την καθοδήγηση του σοφού ιατρού Ευφροσύνου και μέσα σε λίγο χρονικό διάστημα διακρίθηκε απ' όλους τους συμμαθητές τους σε σοφία και αρετή. Ακόμη ο Ρωμαίος Αυτοκράτωρ Μαξιμιανός θαύμαζε τον γλυκύ χαρακτήρα του νεαρού Παντολέοντος και πρόσταξε τον Ευφρόσυνο να τον διδάξει τα μυστικά της ιατρικής τέχνης για να γίνει ο

προσωπικός του γιατρός.

Την εποχή αυτή υπήρχε στη Νικομήδεια ένας γέροντας με το όνομα Ερμόλαος, που ήταν ο ορθόδοξος ιερέας της πόλης. Εκείνος προείδε, ότι ο νεαρός Παντολέων θα γίνει σκεύος εκλογής της θείας Χάριτος και θα δοξάσει τον Κύριο με τη ζωή του. Μία μέρα, όπως ο Παντολέων περνούσε από το σπίτι του Ερμολάου, εκείνος τον κάλεσε και τον ρώτησε για την οικογένειά του. Ο Παντολέων απαντούσε με ευγένεια. Ο Ερμόλαος του είπε, ότι η ιατρική τέχνη του Ασκληπιού, του Ιπποκράτους και του Γαληνού δεν είχαν αξία και ότι οι θεοί που λατρεύει η Ρωμαϊκή Αυτοκρατορία είναι ψευδείς, έργα ανθρώπων. Του δίδαξε την Ορθόδοξο Χριστιανική Πίστη και ότι ο Χριστός είναι ο μόνος αληθινός Θεός, που δημιούργησε τον ουρανό και την γη, και του υπενθύμισε ότι η μητέρα του πίστευε στον Χριστό. Τον διαβεβαίωσε, ότι ο μόνος αληθινός Ιατρός είναι ο Χριστός και εάν πίστευε θα μπορούσε να θεραπεύει τις ασθένειες των ανθρώπων με την δύναμη του αληθινού Θεού.

Ο Παντολέων άκουσε με προσοχή τα λόγια του Ερμολάου. Μία μέρα ενώ περνούσε μέσα από το δάσος συνάντησε ένα παιδί να είναι νεκρό, διότι το δάγκωσε φίδι. Ο Παντολέων προσευχήθηκε στο Χριστό λέγοντας: «Εάν τα όσα λέγει ο Ερμόλαος είναι αληθή, ας αναστηθεί το παιδία και ας πεθάνει το φίδι». Αμέσως ο νεκρός αναστήθηκε και το φίδι κομματιάστηκε.

Αυτή ήταν η απόδειξη που ήθελε. Επέστρεψε αμέσως στον Ερμόλαο και ζήτησε να βαπτιστεί. Απ' εκείνη την ημέρα ο νεαρός γιατρός πραγματοποιούσε θαύματα στο όνομα του Χριστού και η φήμη του έφθασε στα πιο απόμακρα μέρη της Αυτοκρατορίας. Άρρωστοι απ' όλα τα μέρη έφθαναν στη Νικομήδεια για να θεραπευτούν από τις αρρώστιές τους. Δεν δεχόταν χρήματα, αλλά ζητούσε να πιστέψουν στο Χριστό.

Δυστυχώς, οι άλλοι γιατροί βλέποντας ότι έχαναν την πελατεία τους ανάφεραν στον Μαξιμιανό, ότι ο νεαρός Παντολέων είναι Χριστιανός. Ο Αυτοκράτωρ στην αρχή δεν θέλησε να πιστέψει τις κατηγορίες των φθονερών ιατρών. Κάλεσε τον Παντολέων και τον ρώτησε, εάν αληθεύει ότι είναι Χριστιανός. Εκείνος ομολόγησε και για να αποδείξει ότι ο Χριστός είναι ο αληθινός Θεός, θεράπευσε ένα τυφλό μπροστά στον Αυτοκράτορα.

Ο Παντολέων στη δίκη του προστάκτηκε να θυσιάσει στους θεούς της Αυτοκρατορίας. Στην άρνησή του, ο Μαξιμιανός διέταξε να τον κρεμάσουν και με σιδερένια νύχια να του ξύνουν τις σάρκες και την ίδια στιγμή να καίνε τις πληγές του με αναμμένες λαμπάδες. Κατόπιν τον έριξαν μέσα καζάνι με καυτό μολύβι, αλλά με την Χάρη του Θεού δεν βλάφτηκε το παραμικρό. Στη συνέχεια τον έριξαν

στη θάλασσα, αλλά εκείνος περπάτησε πάνω στα κύματα. Μετά τον έδεσαν πάνω σε μεγάλο τροχό με κοφτερά μαχαίρια, αλλά ο Μάρτυς του Χριστού προστατεύετο από τον Δεσπότη Χριστό. Ο Μαξιμιανός βλέποντας ότι τίποτε δεν βλάπτει τον Παντολέοντα, διέταξε να τον ρίξουν τα λιοντάρια. Μία εβδομάδα δεν έδωσαν στα άγρια θηρία φαγητό. Όλη η πόλις συγκεντρώθηκε στο αμφιθέατρο για να δει τον θάνατο του νεαρού γιατρού. Όταν όμως αφέθηκαν ελεύθερα τα λιοντάρια, μόλις πλησίασαν τον Άγιο ηρέμησαν τόσο, που έπαιζαν στα πόδια του Μάρτυρα. Όλη η πόλις θαύμασε και φώναξε: «Μέγας είναι ο Θεός των Χριστιανών, αφήστε ελεύθερο τον δίκαιο».

Ο Μαξιμιανός βλέποντας ότι δεν κατορθώνει τίποτε διέταξε να αποκεφαλίσουν τον Παντολέοντα. Έτσι, στις 27 Ιουλίου του 304 οδηγήθηκε ο Μέγας Μάρτυς του Χριστού έξω από την πόλη της πατρίδας του και κάτω από ένα ξηραμένο δένδρο ελιάς αποκεφαλίστηκε ο δούλος του Χριστού, που ο Κύριος τον μετονόμασε Παντελεήμων, γιατί θα ελεούσε όλους μέσα από την Χάρη Του.

Όταν οι πρώτες σταγόνες του αίματος του Αγίου Παντελεήμονος έπεσαν στις ρίζες της ξηραμένης ελιάς, αμέσως ζωντάνεψε το δένδρο και έδωσε καρπό. Αυτή η ελιά υπήρχε στη Νικομήδεια μέχρι το 1945, τότε, όμως οι Τούρκοι το έκοψαν.

Αυτή υπήρξε η ζωή και το μαρτύριο του Αγίου Μεγαλομάρτυρα του Χριστού Παντελεήμονα. Όσα έπραξε τα έκαμε για την δόξα του Χριστού. Δεν λάτρεψε ψευδείς θεούς. Δεν έδωσε σημασία σε κοσμικά πλούτη και απολαύσεις.

Εμείς ως Ορθόδοξοι Χριστιανοί οφείλουμε να μιμούμεθα τους ήρωες της πίστεώς μας, διότι αυτοί είναι τα ζωντανά παραδείγματα και οι αποδείξεις ότι ο άνθρωπος σώζεται. Οφείλουμε να μιμηθούμε την αφοσίωσή τους, την ενάρετη ζωή τους, να ομολογούμε την πίστη μας μέσα στον κόσμο και να γίνουμε και εμείς ζωντανοί ναοί του αληθινού Θεού και, τότε, δοξάζουμε τον Θεό και τιμούμε τους εορταζόμενους Αγίους της Ορθοδόξου μας Εκκλησίας.

ΟΡΘΟΔΟΞΕΣ ΟΜΙΛΙΕΣ Τεύχος 40

Υπό Σεβ. Μητροπολίτου Αντινόης κ.κ. ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΟΝΟΣ

Πηγή: impantokratoros.gr